

**НАУКОВЕ ПАРТНЕРСТВО
«ЦЕНТР НАУКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ»**

**НАУКОВА УКРАЇНА:
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
МАЙБУТНЬОГО**

Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції
04-05 березня 2016 року

Київ, 2016.

3. Мисловий В. В. Освітній відриватини. Термінологічний словник-справник [збір уступ, статистичні дані, статистика, статистика] / Смет, В. В. Мисловий, Маринюк, 2004. - 12 с.
4. Василевська С. В. Неформальна освіта дорослих: нове соціальне освітнє явище / С. В. Василевська // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. - 2013. - Вип. 7. - С. 35-44.
5. Гончарук А. Неформальна освіта дорослих у країнах ЄС / А. Гончарук // Педагогічні науки. - 2012. - Вип. 54. - С. 31-36.
6. Карпанко М. Освіта протягом життя: світовий досвід і українська практика. Аналітична записка // матеріали веб-сайту НІСД при Президентові України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.nis.gov.ua/articles/252/>
7. Шанюк О. В. Неформальна освіта: зарубіжний досвід організації / Шанюк О. В. // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. - 2011. - № 1. - С. 122-125.
8. Закревська С. Неформальна освіта дорослих в Україні та в країнах Європейського Союзу: феномен, історія, значення / С. Закревська // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. - 2011. - Вип. 3 (1). - С. 294-305.

Коваленська І. В.

*канд. пед. н., доцент кафедри перекладу
Київського університету імені Бориса Грінченка*

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Сучасна освіта – це освіта протягом усього життя. У зв'язку із розвитком інформаційних технологій, значним збільшенням обсягу інформації, яку необхідно вивчити, принципи самостійної роботи у навчанні на будь-якому рівні та будь-якому навчальному закладі мають змінитися

завдяки до існуючих перспективних можливостей інформаційних технологій.

Сьогодні розроблено і проводяться експерименти для впровадження у виробництво мініатюрних пристроїв, які зможуть надавати доступ до будь-якої інформації протягом секунди. Використання таких пристроїв разом із вже існуючими гаджетами роблять паперові носії інформації зайвими, а використання великих обсягів інформації непотрібним. Тож система освіти має зважати на розвиток технологій та пристосовуватися до них, використовуючи їх на користь усіх учасників навчального процесу.

У навчальних програмах вищих начальних закладів відсоток матеріалу, що виноситься на самостійне опрацювання, збільшується кожного року. Змінюють деякі навчальні курси, у яких 20% – аудиторні заняття, а решта – самостійна робота. Перспектива розвитку науки, технологій та освіти передбачає, що у майбутньому більшість навчальних курсів складатимуться таким чином, що студент буде опановувати їх самостійно, а викладач виконуватиме функцію консультанта. Такі функції навчального закладу як адміністративна та контролююча цілковито зникнуть, їх переберуть на себе технологічні центри (можливо, в межах самих університетів). Навчальний заклад перетвориться на центр організації навчання і сертифікації, який виконуватиме функцію оцінювання навчальних здобутків студентів за певними стандартами. Створення навчальних груп для вивчення певного набору курсів, утримання цих груп без змін протягом усього періоду навчання та виконання навчального плану усіма студентами саме цієї групи в один і той же час стає анахронізмом, тому що уніфікація й нівелювання потреб кожного окремого студента – це не той шлях, яким необхідно йти в освіті XXI століття. Навчальні групи мають створюватися за принципом, який успішно діє в багатьох країнах світу – надання певного набору курсів, які є в програмі підготовки фахівців різного освітньо-кваліфікаційного рівня, на які студенти самі записуються за власним вибором. Кількість студентів у групі не може регулюватися нічим, окрім якості викладання, зацікавленості

студентів саме у цій дисципліні у викладанні саме цього викладача, та потребами суспільства у фахівцях саме цієї кваліфікації, що володіють саме цими знаннями, навичками і компетентностями.

Університет сьогодні має стати центром інформування і розповсюдження знань, який допомагає знайти необхідні навчальні матеріали та збудувати власний вектор освіти для кожного студента окремо. Мобільність викладачів і студентів перетвориться на цілковиту незалежність від навчального закладу у територіальному та часовому сенсі. Навчання найближчого майбутнього – це віддалений від навчального закладу процес, побудований на використанні інформаційних технологій та віртуального навчання за допомогою інтерактивних пристроїв. Навчальний заклад має пристосовуватися до потреб студентів, виявляти гнучкість у створенні навчальних планів та розробці програм навчання, які б відповідали запитам студентів. Необхідно створювати тісну взаємодію між різними навчальними закладами з метою об'єднання зусиль та організації спільних проєктів, що запобігали б перетинанню навчальних курсів і надали б студентам більшія можливостей у виборі предметів вивчення. Функції викладача у подібній системі організації самостійного навчання значно розширюються, ускладнюються і змінюються. У нашому розумінні, викладач стає допоміжною ланкою в організації самостійного навчання студента, який може порадити і рекомендувати звернути увагу на певну літературу, надати консультацію з певного питання, якщо студент не в змозі зрозуміти його самостійно, а функція університету – зв'язати студента з тим викладачем, який є найбільш кваліфікованим та визнаним експертом саме у цьому питанні. Оцінювання навчальних здобутків студентів має відбуватися двома шляхами: виконанням автоматизованих тестів та письмових робіт, до перевірки яких залучаються саме ті викладачі, що проводили курс навчання. В результаті навчання студент отримує підтвердження того, що він пройшов певний курс у вигляді сертифікату, або кількості балів, що зараховуються як загальний навчальний здобуток, або у будь-якій іншій формі, яка є

інтегрованою й уніфікованою у даній галузі знань. Отже, на викладача покладеться функція контролю, організації навчання та відповідальність за якість навчання, критерієм перевірки якої стануть споживачі освітніх послуг – студенти і майбутні роботодавці.

На студента покладеться відповідальність за створення і виконання власного навчального плану. Самостійна робота стає основним завданням студента, що має виявити незалежність його мислення, уміння самоорганізації, усвідомлення пріоритетів власного життя. Такий підхід до організації навчання можна назвати самонавчанням, в якому університет виступає в якості помічника, фасилітатора, що спрямовує зусилля студента і впадає зв'язок з тими викладачами, чия допомога потрібна саме цьому студенту саме в даний час його самостійної роботи.

Ще одна сторона організації процесу самостійної роботи студентів – забезпечення необхідними навчальними матеріалами, літературою, підручниками і посібниками. Сьогодні у багатьох навчальних закладах створюються електронні навчальні курси, що призначені забезпечувати вільний безперешкодний доступ до навчальних матеріалів та відповідне оцінювання навчальних здобутків. Але на даний час такі електронні курси є недостатньо гнучкими, їх створення відбирає багато часу і зусиль викладача, що не завжди відповідно оцінюється. Крім того, вони не завжди відповідають питанням і можливостям кожного студента.

Інформаційні технології надають величезні можливості для обміну інформацією, організації доступу до навчальних матеріалів, обміну даними тощо. Так, у хмарних сервісах можна зберігати величезний обсяг інформації і зробити його доступним для тієї кількості людей, якій вона необхідна. Існує можливість створювати документи, надавати спільний доступ до них величезній кількості осіб, обмінюватися інформацією як он-лайн, так опосередковано.

Особливої уваги заслуговують можливості самостійної роботи у навчанні мов за допомогою інформаційних технологій. Так, усім відомі

Наукове партнерство «Центр наукових технологій» (www.sciencestudio.com.ua)

подкасти, що надають можливість вивчати мову опосередкованою допомогою носіїв мови через електронні пристрої. Зараз названі розповсюджені он-лайн курси вивчення мов, що сприяють поширенню мовних знань. Багато викладачів розробляють власні курси і використовують їх для занять по скайпу, що дає необхідний ефект присутності і можливість безпосереднього спілкування між викладачем і студентом. Ю-тьюб сервіс також часто використовується у навчальних цілях. Кожен бажаючий може знайти там необхідний курс лекцій або іншу інформацію, необхідну для самостійної роботи. На нашу думку, університет може узяти на себе створення і розповсюдження якісних навчальних матеріалів, використовуючи названі вище інтернет-можливості. Важливо, щоб студент отримував доступ лише до перевірених й сертифікованих курсів навчання. Отже, університет може виступати в якості ініціатора та учасника сертифікації тих навчальних матеріалів, які використовуються студентами при навчанні.

Безумовно, така організація навчального процесу – це справа майбутнього, але це майбутнє не дуже далеке, і завдання усіх учасників навчального процесу – замислитися над тим, як вони можуть сприяти впровадженню таких методів та засобів навчання, які були б ефективними, доступними, якісними та відповідали запитам часу.

Піпенко М. А.

кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту, економіки та маркетингу Харківської державної зооветеринарної академії

МЕНЕДЖМЕНТ – КЛЮЧОВА ДИСЦИПЛІНА ДЛЯ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ

З переходом економіки України на ринкові відносини менеджмент активно проникає на українські підприємства, де усе більшого значення набуває діяльність керівників нової формації – менеджерів. Саме ці категорії працівників сприяють утвердженню підприємств на ринку, втіленню нових